

Село Прогноїв знаходиться на рівнині (висоти до 250 м), яка має невеличкий нахил на північ. Через нього протікає річка Прогноївка (яку ще називали Якторівкою), яка впадає до ріки Полтва і далі її води зливаються у Західний Буг. По дві сторони річки розкинулись зелені луги.

Влітку вони буйно розквітають пахучими ромашками. Навколо Прогноєва розташовані села Балучин, Бортків, Вільшаниця, Кривичі, Мазів та місто Глиняни.

Назва села Прогноїв походить від слова "прогній" (у множині "прогної"). Це слово зафіксоване у словнику української мови Б. Грінченка (поч. ХХ ст) і в сучасному "Новому тлумачному словнику української мови". Назва села Прогноїв чітко записана українською мовою на сторінках місцевих церковних книг 17 - 18 ст. Село називають Прогноєвом його мешканці та люди з навколишніх сіл. Слово прогній означає "багнисте грузьке місце; трясовина". Саме в цій місцевості і виникло село Прогноїв. Це тепер його землі осушені меліорацією та вирубуванням лісів. Але в час дощів вода у криницях піднімається майже до рівня землі.

Прогноїв,одне з небагатьох сіл району, де біля сільської ради спорудженно пам'ятник Великому Кобзареві Т. Г. Шевченку.

Ще село пишається своєю церквою, школою, народним будинком "Просвіта". В селі є декілька придорожніх хрестів, вони є частиною народних святинь, всієї нашої держави України.

"Без Бога - ні до порога", кажуть люди. І перш ніж розпочати будівництво власної хати, щоб було взаєморозуміння в родині, здоровими були батьки і діти, і всі хто будуть тут мешкати, господар І. Дулиба збудував хрест на Барвиськах на власному полі і за свої кошти.

Аналогічний хрест стоїть на колишньому обісті родини Подоляків. На ньому напис: "Звели його у 1899 році подружжя Данило та Євдокія" У 1910 році А. Ковальчук першим в селі продав свою землю і поїхав шукати щастя в Канаду. Вилучені гроші залишив односельцям, що ті в пам'ять про нього поставили хрест. Так і було зроблено.

У частині села, що зветься Кривулі, гордо височіє ще один хрест з надписом "Хресту твоєму покланяємося, Владико. Воскресіння твоє співаємо і славимо. 1897 р.". Збегеглося слово "добродій", але його прізвище вже не можливо прочитати.

Вже ніхто не пам'ятає де був встановлений дерев'яний хрест коло школи. І на місті дерев'яного встановили кам'яний хрест з надписом "На славу Божу. Тутешні громадяни 15.10.1932 р.".

[Повернутись на головну](#)